

Bíróság neve: Szigetszentmiklósi Járásbíróság
Ügyszám: 16.P.21.383/2022

A Szigetszentmiklósi Járásbíróság a [REDACTED] Ügyvédi Iroda [REDACTED] ügyintéző ügyvéd dr. [REDACTED] által képviselt **Intrum Zrt.** (1139 Budapest Fiastyúk utca 4-8.) **felperesnek**

Tóthné dr. Pintér Matild ügyvéd (1013 Budapest, Naphegy utca 39. I. emelet 3.) által képviselt [REDACTED] alperes ellen

kölcsöntartozás megfizetése iránt indított perében a bíróság meghozta az alábbi

Ítéletet

A bíróság a keresetet elutasítja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek [REDACTED] - Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet a Budapest Környéki Törvényszéknek címezve, a Szigetszentmiklósi Járásbíróságnál kell elektronikus úton vagy a nem elektronikus kapcsolat tartó fellebbező fél esetén papíralapon 3 példányban benyújtani.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja, vagy tárgyaláson fogatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül tárgyalás tartását kérheti.

A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét kötelezően hatályon kívül helyezni, valamint, ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos, a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s:

[1] A bíróság a felek nyilatkozatai és a csatolt okiratok tartalma alapján az alábbi tényállást állapította meg.

[2] A felperesi jogelőd, az ERSTE Bank Hungary Nyrt. (1138 Budapest, Népfürdő u. 24-26.) mint hitelező és az alperes mint adós között 2007. május 18. napján [REDACTED] szerződészáma kölcsönszerződés jött létre (továbbiakban: kölcsönszerződés). A kölcsönszerződés alapján a felperesi jogelőd az alperes részére 18.250,- CHF összegű kölcsönt nyújtott. A kölcsön futamideje 180 hónap, a THM induló mértéke 6,96% a törlesztőrészletek száma 180 db, a törlesztőrészletek összege 91,1,- CHF, az induló ügyleti kamat mértéke 5,99%. A felperesi jogelőd a kölcsönösszeget az alperes részére folyósította.

[3] A felperesi jogelőd mint zálogjogosult, az alperes, továbbá a perben nem álló [REDACTED] (lakóhelye: [REDACTED]) mint zálogkötelezett között 2007. május 18. napján jelzálogszerződés jött létre (a továbbiakban: jelzálogszerződés). Az alperes, a zálogkötelezett és a felperesi jogelőd a kölcsönszerződés biztosítékaul jelzálogjogot alapítottak az alperes a 2/3 és a perben nem álló [REDACTED] 1/3 arányú tulajdonában álló, [REDACTED], belterület [REDACTED] hrsz. alatt felvett, természetben [REDACTED] szám alatti ingatlanra.

[4] A felek a kölcsönszerződést és a jelzálogszerződést azok teljes bizonyító erejű magánokiratba, továbbá dr. Keresztesi Ella közjegyző által készített, [REDACTED]/2007. számú közjegyzői okiratba foglalták.

[5] A felperes jogelődje 2015. április 21. napján a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH 2. tv.) alapján az alperessel elszámolt. Az elszámolás felülvizsgáltnak tekintendő. A kölcsönszerződés forintosítására sor került.

[6] Az alperes nemfizetése folytán a felperesi jogelőd dr. Viszoki Szilvia mellett működő dr. Soltész Éva közjegyzőhelyettes által készített [REDACTED]/2016/2. számú közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatával a kölcsönszerződést 2016. március 25. napjával azonnali hatállyal felmondta. A felmondás 2. pontjában foglaltak szerint „a hitelező felszólítja az adósokat, hogy a jelen felmondási nyilatkozat kézbesítésétől számított 8 napon belül fennálló teljes tartozásukat egyenlítsék ki, ellenkező esetben a hitelező követelését a zálogszerződést, valamint a Ptk. 257.§-a zálogtárgy végrehajtás mellőzésének az értékesítésével, vagy a bírósági végrehajtási eljárás megindításával fogja érvényesíteni, továbbá sor kerülhet a követelés értékesítésére is”.

[7] A felmondás az alperes részére 2016. április 4. napján, a perben nem álló [REDACTED] részére pedig 2016. április 6. napján szabályszerűen kézbesítésre került.

[8] A felperesi jogelőd a kölcsönszerződésből eredő követelését a 2016. november 10. napjával a felperesre engedményezte. Az engedményezésről az engedményes és az engedményező kétoldalú nyilatkozatát tartalmazó irattal az alperest értesítette, az engedményező értesítőt az alperes 2016. november 25. napján vette át.

[9] A felperes 2017. május 19. napján fizetési felszólítást küldött az alperesnek, amely az alperes részére 2017. május 24. napján szabályszerűen kézbesítésre került. A felperes 2018.

július 31. napján fizetési felszólítást küldött az alperesnek, amely a 2018. szeptember 7. napján részére szabályszerűen kézbesítésre került. A felperes 2019. február 13. napján fizetési felszólítást küldött az alperesnek, amely az alperes részére 2019. február 26. napján szabályszerűen kézbesítésre került.

[10] Az alperes a felperesi jogelőd és a felperes ellen peres eljárást indított a kölcsönszerződés létre nem jöttének a megállapítása iránt; keresetét a Fővárosi Ítéletábrla 9.Pf.20.173/2021/5. sorszámú jogerős ítéletében elutasította.

[11] A felperes ellen az alperes peres eljárást indított jelzálogjog törlése iránt; a Pesti Központi Kerületi Bíróság 19.P.52.977/2021/20-I. számú ítéletében elrendelte a XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX belterület, XXXX hrsz. nyilvántartott, természetben XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX szám alatti ingatlanra az alperes javára bejegyzett jelzálogjog törlését. A peres eljárás az adott ügy alperese jelen eljárás felperese fellebbezése folytán a Fővárosi Törvényszék előtt másodfokon folyamatban van. A másodfokú bíróság a peres eljárást a jelen peres eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette.

[12] A felperes keresetet tartalmazó iratot terjesztett elő az alperes ellen, és kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2.982.784.-Ft tőke, és a tőkeösszeg után 2016. március 26. napjától a kifizetés napjáig számított évi 10.185% mértékű késedelmi kamat megfizetésére.

[13] A felperes keresetét egyebek mellett a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban rPtk.) 523. § rendelkezéseire alapította. A felperes előadta, hogy a jogelődje és az alperes között kölcsönszerződés jött létre, ennek érvénytelenségére irányuló eljárásban a felperesi (jelen peres eljárásban alperes) kereset jogerősen elutasításra került, ezért a kölcsönszerződés érvényessége a jelen peres eljárásban nem vitatható. Az érvényes kölcsönszerződés alapján a felperesi jogelőd kölcsönt nyújtott az alperes részére, aki azonban azt nem fizette vissza teljes egészében. A felmondáskori 4.184.244,- Ft tartozás vonatkozásában 1.201.460,- Ft alperesi teljesítés volt elszámolható, amellyel 2.982.708,- Ft-ra csökkent a felperesi követelés. Az alperessel szemben fennálló felperesi jogelőd követelését engedményezés útján megszerezte, ezért jogosult az alperessel szemben a követelést érvényesíteni.

[14] Az alperesi védekezéssel kapcsolatban előadta, hogy az engedményezésről kétoldalú nyilatkozattal értesítette az alperest, ezért az engedményezési szerződés csatolásának hiányában is megállapítható, perbeli legitimációja, az engedményezési szerződést, pedig nem csatolja, mert az üzleti titkot tartalmaz.

[15] Álláspontja szerint a perbeli követelés nem évült el, ugyanis azt a rPtk. 327. § (1) bekezdése alapján a csatolt fizetési felszólítások megszakították 2016. június 15., 2017. május 24., 2018. augusztus 7. és 2019. február 26. napján. Utóbbi időponthoz számítva a fizetési meghagyásos eljárás megindításáig az elévülési idő nem telt el. Hivatkozott arra, hogy a Kúria Pfv.20.910/2020/8. számú, precedensképes határozatában foglaltakra tekintettel, bár a perbeli kölcsönszerződés a közjegyzői okirat végrehajtási záradékolása után közvetlen végrehajtás útján is érvényesíthető lenne, ugyanakkor a felperes nincs elzárva attól, hogy a marasztalási pert indítson, hiszen a követelés nem tekinthető ítélt dolognak. Az ilyen módon megindított marasztalási perben azt, hogy a követelés elévült-e, nem a közvetlen végrehajtás szempontjából kell megítélni, hanem az elévülés megszakadására az rPtk.327. § (1) bekezdése

az irányadó. Az előbbiekre tekintettel a fizetési felszólítás alkalmas volt, az elévülés megszakítására, ezért a követelés nem évült el.

[16] A felperes vitatta, hogy a felmondás időpontjában ne lett volna jelentős összegű azonnali hatályú felmondás megalapozó lejárt tartozás, továbbá vitatta azt is, hogy a csatolt iratokból a kölcsönszerződés alapján fennálló tartozás ne lenne aggálytalanul megállapítható.

[17] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Az alperes elsődlegesen elévülési kifogást terjesztett elő. A felmondás kézbesítéséhez számítva a teljesítési határidő 2016. április 17. napján eltelt, ezért az elévülés 2016. április 18. napján megkezdődött, 2021. április 18. napján a követelés elévült, az bírósági úton nem érvényesíthető. Az alperes hivatkozott arra, hogy a kölcsönszerződést közjegyzői okiratba foglalták a felek, ezért az közvetlenül végrehajtható, így az elévülést – utalva a BH2014.8.347. és a Pfv.20.910/2020/8. számú ítéletben kifejtettekre – csupán a rPtk. 327. § (3) bekezdésében foglaltak szerint a végrehajtási cselekmények szakíthatták volna meg, a perbeli esetben pedig végrehajtási cselekményre nem került sor, ezért az elévülés a követelés 2021. április 18. napján elévült.

[18] Az alperes vitatta azt, hogy a felmondáskor lejárt jelentős összegű lejárt tartozása állt volna fenn a felmondással szemben ezért érvénytelenségi kifogást terjesztett elő.

[19] Az alperes vitatta, a követelés összecszerúségét is. Álláspontja szerint a felperes kimutatásai hiányosak, azokból nem megállapítható, az alperesi tartozás mértéke. Utóbb módosított nyilatkozatában az engedményezéssel kapcsolatban csupán azt állította, hogy az engedményezési szerződés ismerete nélkül, a követelés összecszerúsége nem lehet megalapozott, a felperes perbeli legitimációját már nem vitatta.

[20] **A kereset nem alapos.**

[21] A bíróság figyelemmel arra, hogy az alperes nyilatkozatát utóbb módosította, és a felperes perbeli legitimációját már nem vitatta, nem vizsgálta azt a korábban kifejtett alperesi érvelést, hogy engedményezési szerződés hiányában a felperesi perbeli legitimációval nem rendelkezik. A bíróság megjegyzi ugyanakkor, hogy a felperes által csatolt, az engedményes és az engedményező nyilatkozatát is tartalmazó okirat ismeretében az engedményezési szerződés csatolása szükségtelen lett volna, ugyanis a felek (az engedményező és az engedményes) közös nyilatkozata az engedményezés tényét megfelelően bizonyítja.

[22] A bíróság azt alperes elévülési kifogására tekintettel ezt követően azt vizsgálta, hogy a követelés bírósági úton érvényesíthető-e, vagy az elévült. Az rPtk. 324. § (1) bekezdése szerint a követelések 5 év alatt elévülnek, ha a jogszabály másként nem rendelkezik. Az rPtk. 327. § (1) bekezdése szerint a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása, – ideértve az egyezséget is – végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést. Az rPtk. 327. § (3) bekezdés szerint, ha az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.

[23] A csatolt okiratokból megállapítható volt, és ezt a felek sem vitatták, hogy az alperes a kölcsönszerződés felmondását tartalmazó okiratot 2016. április 4. napján átvette, ezért ezen

a napon a felmondás az rPtk. 321.§ (1) bekezdése alapján a kölcsönszerződést megszüntette. Az alperes részére nyitva álló teljesítési határidő 2016. április 12. napján lejárt. Figyelemmel arra, hogy az zálogkötelezett a kölcsönszerződés teljesítésére dologi jogi adósként nem köteles, a teljesítési határidő csupán a felmondásnak az alperes részére történt kézbesítéstől számítandó, így a határidő 2016. április 12. napján lejárt. Az elévülés az ezt követő napon, tehát 2016. április 13. napján megkezdődött.

[24] A bíróságnak az előbbi tényállás alapján abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy a 2016-2019. évben az alperes részére kézbesített fizetési felszólítások az elévülést megszakították-e, vagy arra csupán végrehajtási cselekmények lettek volna alkalmasak figyelemmel arra, hogy a közokiratba foglalt kölcsönszerződés és jelzálogszerződés valamint felmondás alapján a felperesi jogelőd közvetlenül kérhette volna a végrehajtási eljárás elrendelését.

[25] A Kúria Pfv.20.910/2020/8. számú ítéletében a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Pf.61/2020/11. számú ítéletét (továbbiakban: másodfokú ítélet) hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta. A felülvizsgálattal érintett *másodfokú ítélet* 26. pontjában a Székesfehérvári Törvényszék jogi érvelése részeként egy hipotetikus perindításról tesz említést, amikor a közvetlen végrehajtás helyett peres eljárást indít a jogosult. A Kúria ezt az érvelést foglalta össze a Pfv.20.910/2020/8. számú ítélet 7. pontjában: A jogerős ítélet további indokai szerint a közvetlen végrehajtás útján való igényérvényesítés csupán egy további lehetőség és nem kizárólagos igényérvényesítési út az arra jogosult számára. Ha a végrehajtási cselekménynek nem minősíthető perindítás az elévülést nem szakítaná meg, akkor előállhatna az a helyzet, hogy az elévülési időn belül megindított, de az elévülési időn belül ítélettel jogerősen be nem fejezett perben az elévülési idő elteltével az alperes alappal kérhetné a kereset elutasítását az elévülésre hivatkozással.

[26] A Kúria rámutatott arra, hogy nem tűnik indokoltnak, hogy a jogosult a közvetlen végrehajtás elrendelése helyett ugyanarra a követelésre ugyanazon kötelezett ellen marasztalás iránti pert kezdeményezzen. A perindítás szükségtelen, mert a jogosult ugyanazon joghatásokat nemperes eljárás során is elérheti, azaz feleslegesen veszi igénybe a bírósági intézményrendszert. Ugyanakkor az ismertetett esetekben marasztalási per indítása nem kizárt, hiszen a követelés nem „ítélt dolog”. Így, ha a jogosult valamely ok miatt mégis marasztalási pert indít, a marasztalási per megindítása akként értelmezhető, hogy a közvetlen végrehajtás számára nyitva álló lehetőségét „félretette”, tehát azzal nem kíván élni. [Kúria Pfv.20.910/2020/8. 23. pont]

[27] Az ismertetett tényállás és ítéleti megállapítások fényében értelmezendő a felperes által – szövegkörnyezetéből kiragadott – kúriai megállapítás: Az előbbieket szerinti marasztalási perben azt, hogy a követelés elévült-e nem a közvetlen végrehajtás szempontjából kell megítélni: a perben az elévülés megszakadására az 1959-es Ptk. 327. § (1) bekezdése irányadó [Kúria Pfv.20.910/2020/8. 23. pont]. A másodfokú ítéletben hivatkozott „hipotetikus” perindítás az amelyet a Kúria „az előbbieket szerinti marasztalási perben” megjelöléssel hivatkozik, tehát az elévülési szabályokra vonatkozóan ezen hipotetikus esetre értelmezve tesz megállapításokat. A másodfokú ítéletben hivatkozott perindításra az elévülési időn belül került sor, a másodfokú ítélet értelemszerűen arra vonatkozóan tartalmaz jogi érvelést, ha az *elévülési időn belül megindított peres eljárás* elévülési idő elteltét követően fejeződne be. A Kúria tehát nem azt mondta ki ítéletében, hogy amennyiben a közjegyzői okirat záradékolás útján közvetlenül végrehajtható, úgy a jogosult által *bármikor* indított marasztalási perben, az elévülésre az rPtk. 327. § (1) bekezdés szabályai lennének

alkalmazandóak, hanem arra mutatott rá, hogy az *elévülési időn belül* megindított peres eljárásban alkalmazandó az elévülés megszakítására az rPtk. 327.§ (1) bekezdése.

[28] A perbeli eset ugyanakkor lényeges körülmény tekintetében eltér a Kúriai Ítéletben, illetőleg a másodfokú ítéletben hivatkozott hipotetikus esettől: *a felperes a fizetési meghagyásos eljárást az elévülési idő elteltét követően indította*. A perbeli esetben ezért nem alkalmazható a kúriai ítélet 23. pontjában foglalt jogi érvelés, mert az elévülési idő már a perindítást megelőzően eltelt.

[29] A Kúria rámutatott arra, hogy a végrehajtási záradékkal ellátott okiratok alapján közvetlenül végrehajtható követelések, az okiratban meghatározott határidő elteltével nem csak esedékessé, egyszersmind végrehajthatóvá is válnak. Az ilyen követelések esetében a végrehajtási jog elévülése – az egyéb feltételek fennállása esetén – a követelésre megállapított teljesítési határidő letelte utáni napon kezdődik meg. Ettől az időponttól kezdve a követelés más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül végrehajtás útján közvetlenül kikényszeríthető, ezért az elévülés megszakítására a Ptk. 327.§.(3) bekezdése az irányadó. Ha mód van a végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazására, akkor csak a végrehajtási cselekményt lehet olyan célravezető jogérvényesítési lépésnek tekinteni, amely az elévülés megszakítását eredményezheti. (Kúria Pfv.20.184/2013/9., közzétéve: BH.2014. 151.)

[30] A Kúria a fenti joggyakorlatával tartalmilag egyezően foglalt állást a felperes által hivatkozott Pfv.20.910/2020/8. számú ítéletében: Végrehajtási záradékkal ellátható okiratok alapján közvetlenül végrehajtható követelések ugyanis az okiratban meghatározott határidő elteltével nem csupán esedékessé, hanem egyszersmind végrehajthatóvá is válnak. Az ilyen követeléseknél az elévülés kezdeteként csupán egyetlen időpont jöhet számításba: az okiratban meghatározott határidő eltelte. Mivel pedig ettől az időponttól kezdve az ilyen követelések más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül, végrehajtás útján közvetlenül kikényszeríthetők, ezért elévülésének megszakítására az 1959-es Ptk. 327. §-ának (3) bekezdése az irányadó, azaz, ha az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg. Ha lehetőség van végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazására, akkor csak a végrehajtási cselekményt lehet olyan célravezető jogérvényesítési lépésnek tekinteni, amely az elévülés megszakítását eredményezheti [Kúria Pfv.20.910/2020/8. 18. pont].

[31] A Kúria felhívott joggyakorlatából illetőleg az rPtk. 327. § (1) bekezdés rendelkezéseiből egyértelműen megállapítható, hogy a perbeli esetben a követelés közvetlen végrehajtás útján érvényesíthető lett volna, ezért az elévülés megszakítására csupán a végrehajtási cselekmények lettek volna alkalmasak. A felperes nem vitás módon jogosult volt marasztalási pert indítani, az alperes ellen. Figyelemmel arra azonban, hogy a követelés már a perindítást *megelőzően* elévült, a marasztalási per utólagos megindítása „nem nyitja meg újból” az elévülést, nincs lehetőség arra, hogy a már elévült követelés vonatkozásában az elévülés megszakadását eltérő – az rPtk. 327. § (1) bekezdése – szerinti szempontok alapján vizsgálja a bíróság. Erre csupán – utalva a Kúria Pfv.20.910/2020/8.számú ítélet 23. pontjában foglaltakra – akkor lenne lehetőség, ha a marasztalási per megindítására a követelés elévülését megelőzően került volna sor. A perbeli esetben azonban a követelés már a perindítást megelőzően elévült, ezért a felperes követelése az rPtk. 325. § (1) bekezdése alapján bírósági úton nem érvényesíthető.

[32] Az elévülési kifogás alaposságára tekintettel a bíróság a kölcsönszerződés felmondásának érvényességét, a tartozásösszegeinek megalapozottságát nem vizsgálta, ezekre tekintet nélkül nem lehetett alapos a felperes keresete.

[33] A felperes teljesen peresztes, az alperes pedig teljesen pernyertes lett. A peresztes felperes köteles a pernyertes alperes perköltségének a megtérítésére. Az alperes perköltségét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján kérte megállapítani, áfamentesen. A 2.982.784,- Ft pertárgyérték alapulvételével a perköltség részeként fizetendő ügyvédi munkadíj összege Ft, amelynek megfizetésére a bíróság kötelezte a peresztes felperest.

[34] A fentiekre tekintettel a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

[35] Az ítélet elleni fellebbezési jogát a Pp. 365.§ (2) bekezdés a) pontja biztosítja.

Szigetszentmiklós, 2023. május 22.

dr. Szentkereszty András

bíró

Dr. Szentkereszty András s.k.
bíró